Türkiye'deki Demokrasinin Son Halleri

İçeriği Yazan: Mehmet ÇAĞIRICI [1] Zaman: Çar, 27/08/2014 - 07:30
Yazar Bloğuna Ekle: Yazarlar Bloğunda Görünmesin

CHP; Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'ın % 52 oy oranıyla cumhurbaşkanı seçilmesiyle kurultay kararı almak zorunda kaldı. Nedeni belli. CHP Genel Başkanı Kılıçdaroğlu'nun partisine danışmadan tek başına risk alıp, cumhurbaşkanlığı seçiminde % 38,5 oyda kalan çatı adayı Prof. Ekmeleddin Beyi önermesiydi. Yani demokrasi arızası, CHP'de deprem yarattı.

Öte yandan cumhurbaşkanı seçilen, YSK'dan mazbatasını alan RT Erdoğan ise Anayasaya ve bu konuda Yargıtay içtihatlarına rağmen Başbakanlık ve AKP Genel Başkanlığı görevlerinden istifa etmeyerek, neredeyse bir padişah gibi Türkiye Cumhuriyeti devletinin bütün üst makamlarını işgal etmekte; anayasa ve hukuk suçu işlemeye devam etmektedir.

RT Erdoğan'ın Başbakanlık makamından ayrılmamasının nedeni açık. Çünkü o Cumhurbaşkanı yemin törenine kadar geçecek zamanda dokunulmazlığını kaybetmek istemiyor. Korkuyor! Korkuyor; çünkü 12 yıldır çok anayasal ve yasal suç işlemiş durumda olduğunun farkında.

Bu arada AKP'de RT Erdoğan, nihayet halefini, daha doğrusu geleceğin gölge Başbakanı olacak adayı açıkladı: AKP hükümetinin Dış İşleri Bakanı Ahmet Davudoğlu!

Aslında Türkiye'de Davutoğlu'nu doğrudan Başbakan olarak görmek isteyen sadece RT Erdoğan değildir. ABD emperyalizmi de onu Türkiye'de Başbakan olarak görmek istemektedir.

RT Erdoğan, Davutoğlu'nu, şimdiye kadar kendi hükümeti içinde sadakatini denediği için fiili başkanlık sisteminde bir gölge başbakan yapma niyetiyle önerdi.

Öte yandan A. Davudoğlu, AKP'nin Dış İşleri Bakanı olarak BOP 'un uygulanmasında Ortadoğu'da pek te başarılı olamamasına rağmen, ABD'nin onu Türkiye'de Başbakan olarak tercih etmesinin asıl nedeni ise, onun bir Karim Türkü olarak Kırım nedeniyle Rusya'ya karşı kullanılabilecek olduğunu hesaplamasıdır.

Kırımın Ukrayna'dan ayrılıp Rusya Federasyonu'na katılması sürecinde batı emperyalizmi adına A. Davudoğlu'nun derhal Ukrayna'ya gitmesi, orada Tatarların lideri Mustafa Cemil Kırımoğlu ile bir ara gelmesi, gelecekte Başbakan Davudoğlu ile Türkiye'nin komşumuz Rusya ile ilişkilerinin ne derece bozulabileceğine işaret eden belirtileridir. Başbakan Davudoğlu döneminde Türkiye-Rusya ilişkileri dikkatle izlenmelidir.

Bu sitedeki içeriklerin izinsiz alınması, kopyalanması, başka bir imza ile izinsiz ve "kaynak gösterilmeden" yayınlanması kesinlikle yasaktır. Tam bağlantıyı (link) ve yazar / çizer adını kaynak göstermek şartıyla, alıntı

Sonuçta son dönemlerde ülkemizde, gerek iktidar partisinde gerekse muhalefet partilerinde ülkenin kaderini belirleyen temel siyasi kararların, artık tek adam üzerinden alınmakta olduğu gözlenmektedir. İktidar katında tek adam sistemi gelecek genel seçime kadar şimdilik fiili Başkanlık sistemi olarak yürütülecek gibi görünüyor. CHP ise Genel Başkanlık yarışı var.

Gelecek yıl Haziranda yapılacak genel seçimler, başkanlık sistemi açısından olağanüstü bir önem taşıyor. Çünkü AKP bu seçimde; en azından referandumla veya en iyisi mecliste tek başına Başkanlık sistemini resmileştiren, özerkliğe izin veren, federal bir devlet yapısını içeren anayasa değişikliğini veya yeni bir anayasa yazımını tek başına yapabilecek çoğunluğu hedefliyor.

***

Son dönemde ülke siyasetinde yaşanan olaylara bakılınca, "tek adam" zihniyetinin sadece AKP özgü olmadığı, bu konuda AKP ile CHP'nin veya MHP'nin pek te farklı olmadıkları görülmektedir. Ülkenin önemli kitlesel partilerinde ülkenin kaderiyle ilgili önemli kararlar, Genel Başkanları tarafından tek başına alınmaktadır

Kısaca, ülkede katılımcı demokrasi, kolektif düşünce, tartışarak ortak akıl bulma süreci neredeyse tamamen ölmüş durumdadır. İşte Türkiye'deki demokrasinin son hali budur!

Bir halk yönetimi olarak gerçek demokrasinin katılımcı ve tabana yaygın olması beklenirken, neden ülkemizde uygulanan demokrasi; böyle katılım düşmanı, siyasi kararların az veya tek elde toplandığı bir duruma düşmüş olabilir?

Acaba parti liderleri ülkemizin vatandaşlarını büyük çoğunlukla cahil, eğitimsiz, siyasetten anlamaz vs. gördükleri için mi oluyor bütün bumlar?

Yoksa bu liderler kendilerini süper eğitimli, akıllı, becerikli vs. gördükleri için mi?

Örneğin Kılıçdaroğlu 2010 yılında selefi Deniz Baykal bir kaset skandalıyla devrilip ana muhalefet lideri olarak onun yerine geçtiği sıralar, durmadan demokrasiden, katılımcılıktan dem vuruyordu. O haliyle Sayın Kılıçdaroğlu; sadece CHP içinde değil, bütün ülkede büyük bir sevinç, coşku ve umut yaratmıştı.

Ne oldu da birden bire Kılıçdaroğlu değişti? Oysa Kılıçdaroğlu, Genel Başkanlığı "Değişim" şiarıyla devralmış; herkes te ondan iktidarda olan AKP'nin siyasetine seçenek olarak bağımsızlıktan, hukuktan, adaletten, laiklikten, sosyal adaletten vs. yana, demokratikleşme yönünde bir değişim bekliyordu. Fakat şimdi Kılıçdaroğlu, CHP'nin temel ideolojik kimliği olan altı oku dahi sorgular hale geldi.

Bir yabancı emperyalist siyasi proje olan 12 yıllık AKP iktidarına karşı, nerdeyse 64 yıldır muhalefette olan Atatürk'ün partisinin; son Genel Başkanı yönetiminde giderek bağımsızlık, laiklik, ulusal birlik, devletçilik, halkçılık, devrimcilik vs. gibi Atatürkçü değerlerden uzaklaşması; muhafazakâr, gerici, bölücü ve hatta anti demokratik bir pozisyona gelmiş olması neyle açıklanabilir ki?

Elbette önemli bir siyasi makam işgal eden birinin alt yapısı sağlam olan bir kişiliği ve tutarlı bir ideolojik ve siyasi duruşu yoksa o kişi güncel siyasetinde de hep onun bunun dediğini yapar. Kemal Kılıçdaroğlu 'nun da aklını çelen Sosyalist Enternasyonal'de örgütlü Avrupa'nın sahte sosyalistleri ve sosyal demokratları ile küresel finans kapitalin IMF ve Dünya Bankasında çalışan Türk ajanı sosyal demokrat geçinen Kemal Derviş'tir.

Fakat Kılıçdaroğlu örneğindeki bu durum; özel mi? Yoksa Kemal Derviş gibi, hiçbir görev ve sorumluluğu olmayan dışardaki yabancı güçlerin ülke siyasetçilerini doğrudan etkilemesi bir rastlantı mıdır? Veya bu durum, ülkemizin siyasetçilerinin genetik kültürüne yerleşmiş bir özellik olarak açıklanabilir mi?

Hayır; bence bu anti demokratik düşünce ve davranışlar ne tesadüftür ne de ülkemize özgü bir düşünce ve davranış biçimidir. Bütün bunların kaynağı; emperyalizmin, ülkemizi kendisine bağımlı

Bu sitedeki içeriklerin izinsiz alınması, kopyalanması, başka bir imza ile izinsiz ve "kaynak gösterilmeden" yayınlanması kesinlikle yasaktır. Tam bağlantıyı (link) ve yazar / çizer adını kaynak göstermek şartıyla, alıntı

yapmak, hatta Türkiye'yi bir çeşit modern ve yeni sömürge haline getirmek için uzun bir süreçte, NATO üyeliği ile birlikte 1952 yılından itibaren planlı ve bilinçli olarak ülkemize uyguladığı DIŞ MÜDAHALELERİN bir sonucudur.

Emperyalizm; NATO üyeliği ile emperyalizme karşı insanlık tarihin ilk kurtuluş savaşını vermiş olan milli bir halk ordusunun özellikle üst rütbeli komutanlarını, kendi etkisi altına almıştır.

Türk Silahlı Kuvvetlerin üst rütbeli komutanları, birer asker olarak pek siyasetten anlamazlar. Daha doğrusu siyasetten iyi anlamazlar. "Siyasetten iyi anlamazlar" diyorum; çünkü bu askerler gerçi yasa gereği siyasi partilerde aktif siyaset yapamazlar ama aslında siyaset ile uzaktan da olsa ilgilenirler.

Bugün emperyalizmin ve gerici-dinci yerli işbirlikçilerinin TSK'ya yönelttikleri en büyük suçlamalardan veya eleştirilerden biri olan "Siyasi Vesayet" ile aslında kast ettikleri de ordunun komutanlarının az-çok siyasetle ilgilenmeleri, kurtuluş tarihinde oynadıkları rolden aldıkları hak ve güçle Türkiye Cumhuriyeti devletini koruma ve kollama görevi için kendilerini sorumlu hissetmeleridir.

Kısaca Türk ordusu, tarihsel olarak antiemperyalist bir mücadele içinde M. K. Atatürk tarafından yeniden yapılandırılmış; Kemalist veya Atatürkçü devrim ve fikirlerle eğitilmiş fakat 1952 NATO üyeliği ile yeniden emperyalizmin kucağına oturmuş, strateji ve düşman belirlemede ÇELİŞKİLİ duygu ve sorumluluk taşıyan bir ordudur.

Bu çelişkinin kaynağı; bir yandan tarihsel olarak "emperyalizme karşı" kanlı bir mücadele ile kurtardığı Atatürk'ün Türkiye Cumhuriyetini, bugün "emperyalizm ile birlikte" savunmaya çalışmasıdır. Mantıklı düşünen, biraz da ülkemizin cumhuriyet tarihini az-çok bilen herkes, TSK'nin bu stratejik çelişkisini hemen fark edeceklerdir.

1952 NATO üyeliği sonrası TSK; yıllarca Türkiye Cumhuriyeti'ni koruma ve kollama için emperyalizmin gölgesinde strateji geliştirmiştir. 1991 yılına kadar stratejisinde ana tehdit unsuru olarak iç "irtica" ve dış ve iç "komünizm" yer alırken, SSCB ve Varşova Paktı'nın dağılmasıyla bu stratejide tehdit unsurlarından iç "irtica" değişmeden kalmış; fakat "komünizm" tehdidinin yerine "bölücülük" geçmiştir. AKP döneminde "irtica" da kaldırılmış; yakında "Açılım" politikaları sonucu "Bölücülük" te stratejik tehdit unsuru olmaktan çıkarılması olasıdır.

Türkiye Cumhuriyetinin kuruluşunun emperyalizme karşı oluşu ile korunmasının ve gelişiminin NATO ve Batı ittifakı çerçevesinde emperyalizmle birlikte oluşu arasındaki bu çelişki; TSK'nin bu stratejik belgelerinde; Atatürkçü Türkiye Cumhuriyetinin gerçek düşmanı olan emperyalizmin es geçilmesi ve sadece iç "gericilik", "komünizm" ve "bölücülük" tehditlerine dikkat çekilmesi şeklinde yansımıştır. Oysa 1991 yılı sonrası, özellikle 1999 yılından itibaren iç "irtica" (AKP) ve "bölücülük" (PKK) esas itibariyle onların azmettiricileri olan emperyalizmin maşaları veya işbirlikçileridir.

Yani TSK; yıllarca vatan savunmasında gerçek "azmettiriciyi" görmeyen, sadece "tetikçiyi" tehdit unsuru olarak algılayan bir stratejiyi takip etmiştir.

Bu nedenle hep "azmettirici" emperyalizmin tuzağına düşmüştür.

TSK'nın komuta heyeti emperyalizmin etkisiyle 1991 yılına kadar komünizmin başını ezmek ve "irticayı" ülkede baskı altına almak için önce 12 Mart 1971 muhtırasıyla 1961 Anayasasının demokratik ruhuna ilk darbeyi indirmiştir.

Nihayet aynı TSK'nın komutanları, bu yanlış ve çelişkili stratejinin gereği, 12 Eylül 1980 tarihinde faşist bir darbeyle de ülkedeki demokrasinin tam anlamıyla canına okumuştur.

12 Mart Muhtırası ve 12 Eylül faşist darbesi, yaptıkları anayasal ve yasal düzenlemelerle ülkede özgürlükleri kısıtlamış ve demokratik katılımcılığı fazlasıyla sınırlamıştır. Örneğin bugün ülkede kurulmuş 78 siyasi partiden mecliste sadece 4'ü ancak siyaset yapabilmektedir. Bu darbelerin getirdiği siyasi partiler ve seçim yasası; siyasi partilerin Genel Başkanlarına parti içi demokrasiyi katledecek yetkiler tanımıştır; vs.

Uzatmayalım; eğer bugün RT Erdoğan, kendi partisi içinde ve iktidarda bir "tek adam" gibi davranıp,

Bu sitedeki içeriklerin izinsiz alınması, kopyalanması, başka bir imza ile izinsiz ve "kaynak gösterilmeden" yayınlanması kesinlikle yasaktır. Tam bağlantıyı (link) ve yazar / çizer adını kaynak göstermek şartıyla, alıntı

bir padişah gibi selefini atayabiliyorsa bunun nedeni işte bu NATO üyeliği üzerinden emperyalizmin etki alanında olan TSK komutanları tarafından yapılan darbelerle yozlaştırılmış demokratik koşullardır. Demek ki olay; tarihsel, öznel değil, nesneldir.

***

Aynı anti demokratik koşullar hiç şüphesiz ana muhalefet ve diğer muhalefet partileri için de geçerlidir. Eğer bugün herkes neden Kılıçdaroğlu bu derece değişti, demokrasiden uzaklaştı diye kendine soruyorsa, bu sorularının yanıtını ülkemizin emperyalizme olan bağımlılığından kaynaklanan ve ordu yönetiminin geçmişteki demokrasi düşmanı darbelerinde aramalıdır.

Ancak aradan yıllar geçmesine rağmen, örneğin 12 Eylül 1980 den bu yana 34 yıl geçmesine rağmen, bugüne kadar iktidarda olan hiçbir parti, bu zaman içinde demokrasimizi bu yönde reform etmemiştir. Yani her güçlü ve kitlesel siyasi parti ve onların Genel Başkanları kendi lehlerine olan bu çarpıklığı, bu demokrasi ayıbını düzeltmemişler, aksine kullanmışlardır. Ve bu süreç halen devam etmektedir.

Neden?

Çünkü bu partiler aynı zamanda emperyalist/kapitalist sisteme de bağlıdırlar. Sisteme karşı gelmeden, emperyalizme karşı mücadele etmeden, asla demokratikleşme de olmaz! Çünkü demokrasimizde bu çarpıklığı yaratan da yaşatan da yerli işbirlikçileri aracılığı ile emperyalizm ve kapitalizmdir!

Bağımlı bir ülkede iktidar ve yönetim ne kadar az elde toplanırsa, yani katılımcılık ne kadar az olursa, emperyalizmin o ülkeyi uzaktan kontrol etmesi o kadar kolay olur! BOP eş başkanı ve emperyalist işbirlikçisi RT Erdoğan'ın kendine "tek adam" diktasını garanti edecek olan Başkanlık sisteminde ısrar etmesinin gerçek nedeni de budur! Emperyalizm, Türkiye'yi artık, hiçbir başka riske girmeden sadece tek adam üzerinden denetleyebilecektir.

Bu nedenle emperyalizm, yeni Türkiye'de yeni (Cumhur) başkan(ı) RT Erdoğan ve onun emir eri konumunda olacak olan geleceğin gölge Başbakanı Davudoğlu ile Türkiye'yi bir felakete sürükleyebilecek "işbirliği" için sabırsızlanmaktadır!

Öte yandan muhalefet cephesinde de son antidemokratik davranışlar nedeniyle kurultayı çağırmak zorunda kalan CHP merkezi; bu durumdan hiçbir ders çıkarmayarak, kendilerince yapılan hiçbir hata ve yanlışlığın tartışılmaması için, tabanın katılımı olmasın diye, yine o bildik anti demokratik yöntemlere başvurarak, kurultayı küçük bir salonda aceleyle toplayarak; yine demokrasicilik oyunu oynamaya devam ediyor!

İktidarıyla muhalefetiyle Türkiye'de demokrasi artık hemen hemen iflas etmiş bir durumdadır. Demokrasisi bu kadar dejenere olmuş Türkiye'de artık; ya RT Erdoğan'ın "tek adam" diktası, ya da anarşi ve kaos egemen olacak demektir.

Yaşasın tam bağımsız ve gerçekten demokratik Türkiye!

Mehmet ÇAĞIRICI

Mehmet.Cagirici@PolitikaDergisi.com

Yorumlar

Bu sitedeki içeriklerin izinsiz alınması, kopyalanması, başka bir imza ile izinsiz ve "kaynak gösterilmeden" yayınlanması kesinlikle yasaktır. Tam bağlantıyı (link) ve yazar / çizer adını kaynak göstermek şartıyla, alıntı

- Analiz [2]
- Güncel [3]
- İç Siyasa [4]

Kaynak URL (*24/04/2024 - 19:53* tarihinde yazdırıldı):
http://politikadergisi.com/makale/turkiye%E2%80%99deki-demokrasinin-son-halleri

Bağlantılar:
[1] http://politikadergisi.com/pd-uye/mehmet-cagirici
[2] http://politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/analiz
[3] http://politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/guncel
[4] http://politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/ic-siyasa

Bu sitedeki içeriklerin izinsiz alınması, kopyalanması, başka bir imza ile izinsiz ve "kaynak gösterilmeden" yayınlanması kesinlikle yasaktır. Tam bağlantıyı (link) ve yazar / çizer adını kaynak göstermek şartıyla, alıntı